

участь у подібних заходах створює можливість для обміну досвідом та розширення професійної мережі [3].

Проведення практики в реальних умовах, таких як участь у проектах або керівництво командою, є необхідним елементом формування управлінської компетентності[2]. Зіткнення з конкретними ситуаціями дозволяє менеджерам набувати практичний досвід, розвивати навички прийняття рішень та вирішення конфліктів, що є необхідним для ефективного управління в реальних умовах .

У підсумку, розгляд шляхів та тенденцій формування управлінської компетентності вказує на необхідність інтегрованого підходу, який поєднує традиційні та інноваційні методи для ефективного розвитку сучасних менеджерів. Актуальні тенденції вказують на важливість постійного оновлення компетенцій у відповідності з вимогами часу та ринку. Такий підхід дозволить менеджерам не лише адаптуватися до змін, але й активно впливати на стратегічний розвиток своєї компанії в умовах невизначеності та конкуренції.

Інформаційні джерела:

1. Бабенко, О. В. Формування управлінських компетентностей майбутніх менеджерів освіти в умовах інноваційних змін. Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Педагогічні науки, 2018. № 142. С. 123-128.
2. Гриньова М. В. Модель компетентності менеджера освіти //Моделі ключових та професійних компетентностей педагогічного працівника. URL: https://pano.pl.ua/images/FILES/nml/NZP/Nauk_zapysky_2_2011.pdf#page=21
3. Нагорна Н.В., Палюга О.С. Фактори впливу на розвиток управлінського потенціалу менеджера освіти. *Сучасні пріоритети розвитку науки та суспільства* : зб. Матер. Всеукр.наук.-практ. конф., м. Вінниця, 11-12 квітня 2024 року : у 2-ух т. Т.2 Ч.1 / За заг. Ред. В.І. Мельник. Тернопіль : Крок. 2024. с. 122-125.

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Прокоф'єва Л.Б., канд. пед. наук, доц.

Манза Д.О., здоб. ВО

Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова

Змішане навчання стало однією із форм освітнього процесу у закладах вищої освіти. Його феномен сягає своїм корінням в онлайн-навчання і представляє собою фундаментальне зрушення в освітньому процесі. В нашому дослідженні під змішаним навчанням ми розуміємо відповідну програму формальної освіти, в рамках якої студенти навчаються, принаймні частково, за допомогою онлайн-навчання, з деяким елементом контролю над своїм часом, місцем вивчення дисципліни, вибором тем та темпу освоєння матеріалу.

У змішаному навчанні, як і у традиційному, передбачається проведення аудиторних занять відповідно до навчальних планів за напрямками професійної

підготовки. У той же час у системі змішаного навчання як сукупності елементів, об'єднаних регулярною взаємодією для виконання функцій освітнього процесу, на перший план виходять основні аспекти:

- інституційний – наявність у організації стратегії електронного, зокрема змішаного навчання;
- управлінсько-технологічний – організація та управління навчальним процесом, у якому поєднані традиційні форми та електронні технології;
- педагогічний – розробка методик, моделей та навчально-методичного забезпечення освітнього процесу в змішаному форматі.

В організації змішаного навчання в закладах вищої освіти студенти самостійно вивчають частину дисципліни дистанційно з використанням Інтернет-технологій. Визначення поняття змішане навчання полягає в тому, що студенти навчаються, принаймні частково в аудиторії, а решту «вдома». Визначення змішаного навчання полягає в тому, що умови навчання офлайн та онлайн в рамках курсу пов'язані між собою з метою забезпечення комплексного досвіду навчання. Це означає, що якщо студенти вивчають, наприклад, цикл педагогічних дисциплін змішаним способом, онлайн та офлайн взаємодіють між собою з метою забезпечення інтеграції. Щоб запобігти відсутності координації, більшість програм змішаного навчання використовують комп'ютерну систему даних для відстеження успішності кожного студента на освітніх платформах, наприклад, гугл клас, Moodle та ін., та намагаються підібрати спосіб, який синхронізує роботу онлайн та офлайн навчання.

В ході нашого дослідження ми з'ясували, що багато викладачів звертаються до змішаного навчання як до засобу, що дозволяє індивідуалізувати навчання для студентів. Змішане навчання дозволяє досягти цього, надаючи студентам деякий елемент контролю над часом, місцем або темпом їхнього навчання шляхом інтеграції онлайн та офлайн навчання. На сучасному етапі виникає проблема, яка полягає у неможливості навчання та вивченні дисципліни в режимі офлайн. Це пов'язано з тим, що частина студентів фізично знаходиться за кордоном. В такому випадку студенти можуть вивчати дисципліни дистанційно, а коли повернуться зможуть продовжити роботу із групою чи навіть, скласти іспити/заліки дистанційно. Також є студенти, які за суб'єктивних обставин пропустили багато занять та їм необхідно освоїти пропущений матеріал та виконати завдання. Вирішення таких проблем – це можливість вийти за рамки традиційної моделі за допомогою інновацій, які створюють новий доступ до освітнього процесу у закладі вищої освіти.

Отже, змішане навчання здатне вирішувати поставлені завдання щодо формування у студентів компетенцій, пов'язаних з ІКТ, та реалізовувати у закладах вищої освіти електронне навчання як освітню діяльність із застосуванням інформаційних технологій, технічних засобів, інформаційно-телекомунікаційних мереж, що забезпечують взаємодію студентів та викладачів. Модель змішаного навчання у закладі вищої освіти формується як система, що включає певні елементи: стратегію університету щодо розвитку електронного навчання, організацію освітнього процесу за допомогою ІКТ та за

підтримки спеціальних служб супроводу навчання, реалізацію взаємодії та співпраці викладачів та студентів за допомогою методик та контенту e-learning.

Перспективними напрямками у дослідженні організації змішаного навчання є: вивчення та аналіз методик e-learning, вивчення освітніх можливостей соціальних мереж, хмарних обчислень, мобільних технологій, масових відкритих онлайн-курсів та розробка методик їхнього застосування освітній процес.

РЕЗЮМЕ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ПОШУКУ РОБОТИ ТА СПОСІБ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ

Тепла М.М.

Львівський національний університет ім. Івана Франка

Одним із найпоширеніших та найбільш ефективних інструментів пошуку роботи є резюме. Резюме – це короткий виклад важливих і необхідних для роботодавця фактів із біографії особи, пов'язаних із досвідом роботи, освітою, особистими якостями, навчанням та досягненнями [1]. У процесі пошуку роботи резюме можна використовувати не тільки як засіб повідомлення про себе роботодавцю чи як лист-звернення з метою працевлаштування, але і як допоміжний засіб під час підготовки до співбесіди та телефонного спілкування з роботодавцем [2].

Основною метою резюме є представлення своїх професійних досягнень, навичок і досвіду таким чином, щоб зацікавити роботодавця та отримати запрошення на співбесіду. З огляду на це, резюме можна розглядати як візитну картку претендента на роботу, спосіб самопрезентації та самореклами особистих якостей, професійних навичок, умінь і здобутків.

Резюме часто є першим документом, за допомогою якого роботодавець знайомиться з потенційним працівником і на основі якого формує своє перше враження про нього. Тому резюме має важливу практичну цінність і для роботодавця, оскільки дозволяє за короткий проміжок часу ознайомитися з досвідом роботи, освітою, навичками та досягненнями багатьох кандидатів, визначити відповідність їх знань і вмінь вимогам вакансії та обрати тих, хто найбільше відповідає вакантній посаді для подальшого більш детального розгляду.

Типовими помилками, які найчастіше допускають кандидати при створенні резюме, є: відсутність чіткої структури; недостовірна, неточна або неповна інформація; граматичні й орфографічні помилки; надміру детальне чи довге резюме; резюме, створене для іншої посади; використання у тексті аббревіатур тощо [3].

Слід зазначити, що на перегляд резюме та прийняття рішення по ньому, роботодавець, як правило, витрачає від кількох секунд до кількох хвилин. Тому